

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Tdo/56/2013
Identifikačné číslo spisu:	5106010678
Dátum vydania rozhodnutia:	20.11.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Pavol Toman
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:5106010678.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí konanom dňa 20. novembra 2013, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Pavla Tomana a sudcov JUDr. Pavla Farkaša a JUDr. Gabriely Šimonovej v trestnej veci proti obvinenému MUDr. H. H. , pre obzvlášť závažný zločin vraždy v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. k § 145 ods. 1, 2 písm. c/ Tr. zák. o dovolaní generálneho prokurátora Slovenskej republiky proti rozsudku Krajského súdu v Žiline zo dňa 5. februára 2013, sp. zn. 1 To 101/2012, rozhodol

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie generálneho prokurátora Slovenskej republiky sa o d m i e t a .

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Žilina zo dňa 14. januára 2011, sp. zn. 3 T 104/2006, bol obvinený MUDr. H. H. uznaný za vinného zo spáchania obzvlášť závažného zločinu vraždy v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. k § 145 ods. 1, 2 písm. c/ Tr. zák., na tom skutkovom základe, že:

Dňa 12.2.2006 asi o 18.00 hod. v N. na ulici P. W. č. XX, v spálni bytu číslo X na prvom poschodí, v stave afektu po predchádzajúcom nedorozumení z dôvodu problémového manželského vzťahu, v úmysle usmrtiť, udrel zozadu kovovým montážnym kľúčom po hlave manželku MUDr. P. H. v oblasti záhlavia, pri jej obrane ju opakovane 3 až 4 krát udrel kovovým kľúčom aj spredu po tvári, čím jej spôsobil tržnú ranu (vulnus lacerum) v oblasti koreňa nosa veľkosti 2-3 cm, zlomeninu nosových kostí s minimálnou dyslokáciou, hemosínus (krvácanie do ľavej čelovej dutiny), tržnú (tržnoreznú) ranu v oblasti spánkovej veľkosti asi 3 cm, v ľavej záhlavovej oblasti hlavy tržnú ranu veľkosti asi 3 cm, následne ju jednou rukou pridržiaval a druhou pichol silnou intenzitou pevným švihom loveckým nožom do prednej plochy krku vpravo, čím jej spôsobil 5 cm dlhú bodnoreznú ranu hlbokú 15 cm v oblasti svalu - kývač hlavy, smerujúcu šikmo nadol bočne až k zadnej pazuchovej čiare, kanál prebiehal infraklavikulárne (pod kľúčnu kosť), nôž zbíhol po prvom rebre a smeroval do oblasti zadnej pazuchovej čiary, následkom čoho mohla nastať smrť, po čom sa poškodenej podarilo z bytu ujsť.

Za to bol obvinenému MUDr. H. H. uložený súdom prvého stupňa podľa § 145 ods. 2 Tr. zák., § 39 ods. 1 Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. j/ Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 8 rokov.

Podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. obžalovaný bol na výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na

výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom strázenia.

Podľa § 76 ods. 1 Tr. zák. a § 78 ods. 1 Tr. zák. obžalovanému bol uložený ochranný dohľad na 1 rok.

Podľa § 77 ods. 1 písm. b/ Tr. zák. súd vyslovil, že obžalovaný bude povinný po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody jedenkrát za mesiac sa osobne hlásiť u probačného a mediačného úradníka, okresného súdu v mieste svojho pobytu.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. súd uložil obžalovanému trest prepadnutia veci, a to jedného kusa skladacieho loveckého noža zn. P. X. s drevenou rúčkou hnedooranžovej farby s dĺžkou čepele 11 cm a dĺžkou rúčky 13,5 cm.

Podľa § 60 ods. 6 Tr. zák. vlastníkom prepadnutej veci sa stáva štát.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd prvého stupňa uložil obžalovanému povinnosť nahradiť škodu poškodenej MUDr. P. H. vo výške 803 eur.

Proti odsudzujúcemu rozsudku okresného súdu podali odvolanie prokurátor Krajskej prokuratúry Žilina a obvinený MUDr. H. H. Krajský súd v Žiline na základe podaných odvolaní rozhodol dňa 5. februára 2013 rozsudkom, sp. zn. 1 To 101/2012, ktorým podľa § 321 ods. 1 písm. c/, d/ ,f/ Tr. por. zrušil rozsudok Okresného súdu Žilina, sp. zn. 3 T 104/2006, zo 14. januára 2011 a vo veci sám rozhodol na základe § 322 ods. 3 Tr. por., uznal obvineného MUDr. H. H. vinným zo zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že:

Dňa 12. februára 2006 asi o 18.00 hod. v N. na ulici P. W. č. XX, v spálni bytu číslo 3 na prvom poschodí, v úmysle spôsobiť ťažkú ujmu na zdraví, v stave zmenšenej pričetnosti, trikrát až štyrikrát udrel kovovým montážnym kľúčom manželku MUDr. P. H. do rôznych oblastí hlavy, čím jej spôsobil tržné rany v oblasti koreňa nosa a ľavej spánkovej a záhľavovej oblasti hlavy, zlomeninu nosových kostí s minimálnou dyslokáciou, krvácanie do ľavej čelovej dutiny. Následne ju jedenkrát bodol strednou intenzitou loveckým nožom do prednej plochy krku vpravo, čím jej spôsobil 5 cm dlhú bodnoreznú ranu hlbokú približne 10 cm v oblasti svaly - kývača hlavy, smerujúcu šikmo nadol bočne k zadnej pazuchovej čiare. Zranenia v súhrne si vyžiadali dobu pracovnej neschopnosti 17 dní, pričom k spôsobeniu závažnejšieho následku nedošlo nezávisle od vôle obžalovaného.

Odvolací krajský súd uložil obvinenému podľa § 155 ods. 2 Tr. zák., s použitím § 39 ods. 1, 3 písm. d/ Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 3 roky.

Podľa § 51 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. súd obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienčne odložil a uložil probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe, ktorú ustanovil podľa § 51 ods. 2 Tr. zák. na 5 rokov.

Podľa § 51 ods. 4 písm. i/ Tr. zák. odvolací súd prikázal obžalovanému v skúšobnej dobe zúčastniť sa na psychologickom poradenstve.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. súd uložil obžalovanému trest prepadnutia veci, a to jedného kusa skladacieho loveckého noža zn. P. X. s drevenou rúčkou hnedooranžovej farby s dĺžkou čepele 11 cm a dĺžkou rúčky 13,5 cm.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. súd odkázal poškodenú MUDr. P. H. s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie.

Krajský súd o odvolaní krajského prokurátora rozhodol tak, že podľa § 319 Tr. por. odvolanie prokurátora zamietol, pretože nebolo dôvodné.

Proti rozsudku Krajského súdu Žilina zo dňa 5. februára 2013, sp. zn. 1 To 101/2012, podal dňa 3. júla 2013 dovolanie generálny prokurátor Slovenskej republiky z dôvodu uvedeného v ustanovení § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., teda, že rozsudkom odvolacieho súdu a konaním, ktoré mu predchádzalo, bol porušený zákon v ustanovení § 155 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák., § 14 ods. 1, § 39 ods. 1 Tr. zák. a v ustanovení § 319 Tr. por. v prospech obvineného MUDr. H. H.

V písomných dôvodoch dovolania dôvodil najmä tým, že Krajský súd v Žiline oproti predchádzajúcemu rozsudku z 18. októbra 2011 v podstate rozdelil skutok na dve samostatné časti, útok montážnym

klúčom a útok loveckým nožom, čo naznačil aj bodkou za slovom „dutiny“. V prvej vete - útok montážnym klúčom, je uvedené, že obvinený konal v úmysle spôsobiť ťažkú ujmu, avšak v druhej vete - útok loveckým nožom, krajský súd už neuvádza v akom úmysle obvinený bodol poškodenú do krku. Z popisu útoku loveckým nožom však jednoznačne, podľa názoru dovolateľa, vyplýva, že obvinený konal v úmysle usmrtiť poškodenú. Krajský súd teda ani po úprave skutkovej vety nezosúladiť skutok s právnou kvalifikáciou, ako to požadoval Najvyšší súd SR. Podľa názoru dovolateľa, rozhodnutie Krajského súdu Žilina je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku a jeho rozhodnutím a konaním, ktoré mu predchádzalo bol porušený zákon v ustanovení § 155 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. a v ustanovení § 319 Tr. por.

Dovolateľ vyslovil záver, že s právnym posúdením skutku krajským súdom sa nie je možné stotožniť. Napriek zmenšeniu hĺbky bodného kanála je podľa názoru dovolateľa jednoznačné, že útok obvineného smeroval na krk, kde sa nachádzajú životne dôležité orgány. Poukázal v tomto smere na viaceré judikáty a v závere vytkol krajskému súdu výrok o mimoriadnom znížení trestu uloženom obvinenému.

Keďže v danom prípade je, podľa názoru generálneho prokurátora, naplnený zákonný dôvod na podanie dovolania v zmysle § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., navrhol, aby dovolací súd vyslovil rozsudkom podľa § 386 ods. 1 Tr. por. z dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., že rozsudkom Krajského súdu v Žiline a konaním, ktoré mu predchádzalo, bol porušený zákon v ustanovení § 155 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák., § 14 ods. 1 Tr. zák., § 39 ods. 1 Tr. zák. a § 319 Tr. por. Z týchto dôvodov preto navrhol, aby najvyšší súd napadnuté rozhodnutie Krajského súdu v Žiline zrušil a prikázal Krajskému súdu v Žiline, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

K písomným dôvodom dovolania podaného generálnym prokurátorom sa písomne vyjadril obhajca obvineného, ktorý vyslovil, že dovolateľ v dovolaní napáda skutkové zistenia, pretože tvrdenie, že loveckým nožom bolo možné spôsobiť smrť, je skutkové zistenie. Uviedol, že ide o tvrdenie v rozpore so závermi znalcov, ktorí zhodne uviedli, že poškodenej smrť nehrozila. Obhajoba poukázala na skutočnosť, že v súčasnom štádiu konania je skutkový stav presne zistený a pokúšať sa ho meniť alebo interpretovať tak, aby sa dal subsumovať po inú právnu kvalifikáciu a tým aj pod dovolací dôvod, je nenáležité.

V závere obhajca analyzoval tú časť dovolania generálneho prokurátora, v ktorom dovolateľ rieši zníženie ovládacie schopnosti obvineného. Dovolateľ tvrdí, že je nemožné, aby útok viedol obvinený s vedomím, že nezasiahne životne dôležitý orgán. Obhajoba namietla, že na druhej strane, pri tej istej zníženej ovládacej schopnosti, je rovnako nemožné, aby útok viedol s vedomím, že zasiahne životne dôležitý orgán. Dovolateľ týmto, podľa názoru obhajoby, nechtiac naznačil, že úmysel usmrtiť poškodenú, absentuje alebo je minimálne sporný. Vzhľadom k týmto okolnostiam navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 392 ods. 1 Tr. por. dovolanie generálneho prokurátora Slovenskej republiky zamietol.

Je potrebné uviesť, že Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhoduje vo veci opätovne, po tom, ako už vo veci v rámci dovolacieho konania rozhodol, konkrétne dňa 19. septembra 2012 pod sp. zn. 1 Tdo 32/2012.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací, konštatuje, že v dovolaní generálny prokurátor v podstate poukazuje na použitie nesprávnej právnej kvalifikácie skutku s tým, že skutok tak, ako ho zistil Krajský súd v Žiline má byť právne kvalifikovaný ako obzvlášť závažný zločin vraždy v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 k § 145 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Tr. zák. Vo vzťahu k postupu Krajského v Žiline podľa § 319 Tr. por., teda zamietnutiu odvolania prokurátora, prokurátor uviedol, že tento postup súdu považuje za neopodstatnený a tým aj nezákonný.

Najvyšší súd sa pri svojom rozhodnutí nestotožnil s názorom generálneho prokurátora uvedeného v dovolaní.

V súvislosti s dôvodnosťou a opodstatnenosťou podaného dovolania Generálnym prokurátorom Slovenskej republiky vzhľadom na jeho dovolacie dôvody, je potrebné zdôrazniť, že v zmysle platnej právnej praxe a judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (R 47/2008), dovolací súd hodnotí skutkový stav pri rozhodovaní o dovolaní, ktoré sa opiera o dovolací dôvod uvedený v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. len z toho hľadiska, či skutok alebo iná okolnosť skutkovej povahy boli správne právne posúdené. Z toho pohľadu musí hodnotiť aj skutočnosť, či skutok, z ktorého bol obvinený uznaný za vinného, bol v skutkovej vete rozsudku vymedzený tak, aby zodpovedal znakom skutkovej podstaty príslušného trestného činu.

Ako už bolo uvedené vyššie, v predmetnej veci ide o opätovné rozhodovanie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky o dovolaní generálneho prokurátora Slovenskej republiky. Dovolací súd vyslovil vo veci právny názor, ktorým sa krajský súd pri svojom rozhodovaní, dôsledne riadil a jeho rozhodnutie je so závermi dovolacieho súdu plne konformné. Je potrebné prisvedčiť vyjadreniu obhajoby, že dovolateľ podal dovolanie vo forme, ako keby predchádzajúce rozhodnutie dovolacieho súdu neexistovalo.

Krajský súd upravil skutkovú vetu oproti obžalobe, aj na základe doplneného dokazovania výsluchom znalca MUDr. Františka Štullera a výsluchom svedka MUDr. X. O. a na základe toho, túto zosúladiť s právnou kvalifikáciou uvedenou v napadnutom rozsudku. Nepochybne, táto odráža aj závery, ktoré súd podrobne uviedol v písomných dôvodoch napadnutého rozsudku. V danom prípade písomné odôvodnenie právnej kvalifikácie zodpovedá aj skutku uvedenom v napadnutom rozsudku. V písomných dôvodoch napadnutého rozsudku krajský súd uviedol, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov a to aj v súlade s usmernením prezentovaným v ostatnom rozhodnutí najvyššieho súdu.

V dôvodoch napadnutého rozsudku krajský súd podrobne rozoberá aj otázku zmenšenej pričetnosti obvineného, neopakovaný útok obvineného nožom, neprerezanie krčnej tepny poškodenej z pohľadu špecializácie obvineného, ako lekára na operácie krčných tepien, subjektívnu a objektívnu stránku trestného činu, následok vo forme obmedzenia poškodenej v obvyklom spôsobe života. Všetky tieto skutočnosti našli odraz v skutkovej vete napadnutého rozsudku a písomné dôvody napadnutého rozsudku dávajú jasný záver o tom, prečo krajský súd prekvalifikoval konanie obvineného z obzvlášť závažného zločinu vraždy v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 k § 145 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Tr. zák. na zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák.

K dovolaniu generálneho prokurátora najvyšší súd už v minulosti uviedol nasledovné:

Dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok nie je prostriedkom určeným na revíziu skutkových zistení, ktoré urobili súdy prvého a druhého stupňa. Tento dovolací dôvod preto nemôže napĺňať ani poukaz na to, že nebola v konaní preukázaná vykonaným dokazovaním subjektívna stránka trestného činu. Táto totiž predstavuje vnútorný vzťah páchatel'a k spáchanému trestnému činu, ktorý nie je možné skúmať priamo, ale len sprostredkovane, t.j. tak, ako sa navonok prejavuje v jeho konaní, ktoré je napokon obsahom skutkovej vety rozhodnutia.

Predmetom dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. potom môže byť už len nesprávne právne posúdenie takto ustáleného skutku v skutkovej vete rozhodnutia ustálenej, v danom prípade súdom druhého stupňa, ale nikdy samotné skutkové zistenie.

Dovolací súd nepreskúmava skutkové zistenia, na ktorých je založené napadnuté rozhodnutie súdu. Nesprávne vyhodnotenie vykonaného dokazovania v dovolaní predstavuje namietanie skutkových zistení a záverov, čo ustanovenie § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. nepripúšťa.

Proces dokazovania (a to nielen z hľadiska hodnotenia obsahu jednotlivých dôkazov, ale aj z hľadiska rozsahu dokazovania) je ovládaný zásadou voľného hodnotenia, kedy po vykonaní logických úsudkov v kontexte všetkých vo veci vykonaných dôkazov dochádza k vydaniu meritórneho rozhodnutia. Zákon pritom neurčuje a ani nemôže určiť konkrétne pravidlá, podľa ktorých by sa malo vychádzať v konkrétnom prípade pri určení rozsahu dokazovania alebo pri hodnotení obsahu dôkazov, prípadne ich vzájomnej súvislosti. Jediným všeobecným pravidlom určujúcim rozsah dokazovania je zásada vyjadrená v ustanovení § 2 ods. 10 Tr. por., podľa ktorej orgány postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci a to v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie.

Zásada voľného hodnotenia dôkazov, vybudovaná na vnútornom presvedčení orgánov činných v trestnom konaní znamená teda myšlienkovú činnosť, ktorá vytvára pre súd možnosť dostatočného priestoru v rámci vlastnej úvahy k tomu, aby sám určil rozsah dokazovania a vykonal prípadnú selekciu navrhovaných dôkazov procesnými stranami v obsahovom kontexte významu navrhovaných dôkazov niektorou z procesných strán v porovnaní s množstvom, kvalitou a závažnosťou tých dôkazov, ktoré už boli vo veci vykonané.

Napokon, dovolateľom napádaný skutkový stav veci tak, ako ho zistil a ustálil odvolací súd, namietané závery znalcov a proklamovaná výmera trestu, sú dôvody stojace mimo zákonný dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. Z obsahu dovolania totiž vyplýva, že dovolateľ napáda skutkové zistenia súdu druhého stupňa.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací § 377 Tr. por., je viazaný zisteným skutkovým

stavom veci tak, ako ho ustálili sudy nižšej inštancie. Podľa citovaného ustanovenia môže byť dovolacím dôvodom len skutočnosť, že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia, pričom však správnosť a úplnosť zisteného skutku dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom určeným k náprave výslovne uvedených procesných a hmotnoprávnych väd, ale nie je určené na revíziu skutkových zistení ustálených súdmi prvého stupňa, ani k preskúvaniu nimi vykonaného dokazovania. Dovolanie má byť len skutočne výnimočným prielomom do inštitútu právoplatnosti, ktorý je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Ťažisko dokazovania je totiž v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňať a korigovať len súd odvolací (§ 322 ods. 3, § 326 ods. 5 Tr. por.). Dovolací súd nie je všeobecnou treťou inštanciou zameranou na preskúvavanie všetkých rozhodnutí súdov druhého stupňa a samotnú správnosť a úplnosť skutkových zistení nemôže posudzovať už len z toho dôvodu, že nie je oprávnený bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy, bez toho, aby ich mohol podľa zásad ústnosti a bezprostrednosti v konaní o dovolaní sám vykonávať. Na objasnenie potrebných okolností prípadne potrebných na rozhodnutie o dovolaní môže vykonať dovolací súd len potrebné vyšetrovanie v obmedzenom rozsahu podľa § 379 ods. 2 Tr. por. Preto možnosti podania dovolania musia byť obmedzené, aby sa širokým uplatnením tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia opravná inštancia.

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, rešpektoval záver najvyššieho súdu uvedený v odôvodnení predchádzajúceho rozsudku, keď zosúladiť skutkovú vetu a právnu vetu napadnutého rozsudku. Pretože dovolací súd nemal zákonný dôvod na zmenu napadnutého rozsudku, dovolanie generálneho prokurátora Slovenskej republiky odmietol podľa § 382 písm. c/ Tr. por.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu opravný prostriedok nie je prípustný.